

ח. ולענין הלכה, הנה בבית יוסף (יו"ד סימן שכ"ט) כתב: ולענין הלכה כיון שהרמב"ם והרא"ש ואינך רבוותא מסכימין לדעת ר"ש הכי נקטינן וכן פשט המנהג.

ובן פסק בשו"ע שם סעיפים ג' וד' כדעת הר"ש וז"ל: עיסה שבלילתה עבה וגלגלה על דעת לבשלה או לטגנה או לעשותה סופגנין או ליבשה בחמה ועשה כן פטורה. ובסעיף ד' שם: אפילו כשעושה אותה על דעת לבשלה וכיוצא בו אם דעתו לאפות ממנה מעט ואפאו, אפילו אין באותו מעט שיעור חלה כולה מתחייבת על ידו. ושם בסעיף ז': לחם העשוי לכותח מעשיה מוכיחין עליה, עשאה כעבין דהיינו שערכו ועשאו כצורת לחם חייב ואם לאו פטור, עכ"ל, ומדפסק בסתם דכעבין חייב משמע דהיינו אפילו בלא הפריש מעט לאפות, ועיין שם בט"ז (ס"ק ו') שפירש דברי השו"ע כשיטתו דכעבין חייב שמא ימלך והיינו אפילו שלא יאפה מעט. ונראה דעם כל סתימת מרן בסעיף ז' עדיין צ"ל בדעתו דהא דכעבים חייב היינו דוקא בהפריש מעט לאפות, שהרי בבית יוסף (או"ח סו"ס קס"ח) כתב בהדיא בשם הר"ש שהיה דכעבין חייבת היינו באפה ממנה מעט ע"ש¹, וצ"ע.

¹ והנה לא נכנסנו כאן לברר דעת הר"ש, מאחר שיש סתירה בדבריו, שבתחילה כתב "דכעבין נמי לא מחייבי אלא היכא דשקיל מינה חררה קטנה ואפי לה ואכל דאסר בלא חלה דלמא מימלך אכולה עיסה", ובסוף דבריו כתב שוב ליישב הסתירה מהירושלמי "אי נמי רב [דאמר עיסת כותח חייבת] איירי בשעשאה כעבין דזה שייך לחייב גזרה שמא תימלך", ומשמע אפילו בלא נטל ממנה מעט לאפות.

והרא"ש בפירושו לזרעים נקט בהדיא תחילת דברי הר"ש לעיקר, דכעבין חייב רק בנטל מעט לאפות, [נהגם שלא הזכיר שם הר"ש אלא כתב 'ומיהו נראה', תמיד כן הוא ברא"ש וכל מש"כ הר"ש לחדש בשם עצמו מופיע ברא"ש בלשון 'נראה', דכידוע פי' הרא"ש הוא קיצור פירוש הר"ש, ועיין בהלכות חלה ובפסחים בפסקים ובתוספות שכתב הרא"ש להנ"ל בשם הר"ש בפירושו לחלה בהדיא, (ואמנם במקומות הנ"ל שפיר ניתן לפרש כהט"ז דלהבבלי הא דכעבין חייב היינו אף כשלא אפה מעט, ורק בפי' הרא"ש למסכת חלה הוא מבואר בהדיא דכעבין חייב דוקא בנטל מעט)]. וכן הביא הרשב"א בפסקי חלה בשער הראשון בשם הר"ש (וע"ש שכתב בשם יש אומריין דא"צ שיאפה מעט), וכן הבין הר"י קורקוס בהלכות בכורים (פ"ו הי"ד) את דעת הר"ש, גם הבית יוסף באו"ח סו"ס קס"ח כתב בשם הר"ש דכעבין חייב רק בנטל מעט לאפות.

ואמנם בר"ש כתב יד פריס שם הושמט הקטע הראשון הנ"ל, ויוצא שדעת הר"ש שכעבין חייב אפילו בלא נטל מעט לאפות, ואפי' לימודין חייב בנטל מעט, [וכדעת הגר"א הט"ז להלכה].